Ara Pirineus, 20/11/20

Estem tots al mateix vaixell

És difícil viure a Cerdanya siguis de fora o siguis d'aquí

SANDRA ADAM *Historiadora de l'art i professora*

Al vint-i-setè número de la revista *Querol*, **Jordi Romeu**, autor dels llibres *Honor de poble*, *El gran salt d'en Clarine*t o *Terra de Marca*, **anuncia que marxa de Cerdanya**. A l'article explica les dificultats que tenen els nous cerdans per esdevenir ciutadans de ple d'aquesta comarca. M'agradaria matisar que el problema no el tenen els nous cerdans, el tenim tots els que vivim a Cerdanya. Sóc filla, néta i besnéta de cerdans i he passat i passo cada dia per les mateixes dificultats que menciona en Jordi en el seu escrit de comiat. El panorama laboral nefast i l'habitatge inestable també formen part de la meva realitat. **És difícil viure a Cerdanya siguis de fora o siguis d'aquí**.

Podria enumerar **una llarga llista de feines precàries que he fet a Cerdanya**, de llocs de treball als que no he estat escollida perquè malgrat a l'article en Jordi assegura que s'escull abans l'autòcton que el foraster, jo puc dir que també passa al revés i hi ha una certa tendència a valorar més el que ve de fora que el que és d'aquí.

Respecte a l'aspecte immobiliari, tant aquells que es volen instal·lar a Cerdanya com els que volem viure en un habitatge digne prop de la família tenim el mateix problema. **Les immobiliàries busquen lloguers de temporada i molta rotació** en els pisos per poder fixar lloguers més alts i cobrar comissions més sovint. Ho dic perquè recentment no m'han renovat el contracte de lloguer i la immobiliària m'ha dit que no tenia pisos de lloguer. Tots sabem que això no és cert i que aquest mal és aquí i és arreu.

Em sap greu que aquesta situació aboqui a marxar una baula més del panorama cultural cerdà. **Perdem un escriptor que no s'ha trobat acollit** i que pensa que hi ha una diferència entre els d'aquí i els de fora malgrat que en realitat estem tots al mateix vaixell. L'enemic no som ni els uns ni els altres, l'enemic és el sistema que ens aboca a la precarietat. La pregunta que cal que fem a les autoritats comarcals és si algú pensa fer alguna cosa perquè això deixi de passar.